

JOHAN LINDEGREN

1842–1908

Stor sonat (kanon)

för piano

Large Sonata (canon)

for piano

Opus 2

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1181/Edition no. 1181
2016
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-276-1

Johan Lindegren

Johan Lindegren är mest känd som en legendarisk lärare i kontrapunkt, med många elever som är betydligt mer omtalade i musikhistorien. Men Lindegren var också tonsättare – annars skulle han knappast ha varit den auktoritet i komponerandets hantverk som han uppenbarligen var.

Johan Lindegren var hallänning, född i Ullared 1842. Han studerade piano, violin och musikteori vid Musikkonservatoriet 1860–65 – Hermann Berens var hans lärare i musikteoretiska ämnen. Lindgrens bana i musiken speglar både hans breda begåvning och de skiftande försörjningsmöjligheter som stod till buds för den som ville klara tillvaron på musiksysslor. Redan 1861 anställdes han som korist (bas) i operakören för att 1874 bli körens repetitör. Dessa sysslor behöll han livet ut. 1876 inledde han ett vikariat som lärare i kontrapunkt vid Musikkonservatoriet, men fick aldrig någon ordinarie tjänst. Han blev 1881 musiklärare vid Jakobs lägre allmänna läroverk och 1884 kantor i Storkyrkan. Ändå är det inte något av dessa många arbeten som Lindegren är mest ihågkommen för, utan för sin privatundervisning i kontrapunkt och komposition.

Johan Lindegren var också engagerad i koralsången. Han var ledamot av 1895 års kommitté för den blivande kyrkohandbokens musikbilaga, men gav också ut en egen koralbok (1905) och en mindre studie ”öfver den protestantiska koralen” (1907).

Lindgrens produktion som tonsättare är inte stor, vilket är förklarligt med tanke på hans många tjänster och uppdrag. Han komponerade i klassisk anda, inte i samklang med nationalromantikens strävan mot nationell färgning, gärna med inspiration av folkmusik. Lindegren var lärd, han kände musikhistorien och behärskade kontrapunkten som både praktiker och teoretiker. Hans stråkkvintett spelades med framgång 1906 och trycktes två år senare av Musikaliska konstföreningen. Men han skrev också lättare verk av typ salongsmusik.

Johan Lindegren invaldes i Kungl. Musikaliska akademien 1903. Han avled i Stockholm 1908.

© *Gunnar Ternhag*

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Abr. Hirsch, Stockholm.

På omslaget står: ”Stor sonat / (canon) / Joh. Lindegren / Op. 2 / Stockholm, Abr. Hirsch / På Musikaliska Konstföreningens förlag”.

Tillkomstår: antagligen 1866.

Johan Lindegren

Johan Lindegren is best known as a legendary teacher of counterpoint, with many students who are much more celebrated within the history of music. But Lindegren was also a composer – otherwise he would hardly have been the authority in the craft of composing that he clearly was.

Johan Lindegren came from the Swedish province of Halland where he was born in Ullared in 1842. He studied piano, violin and music theory at the Royal Conservatory of Music in Stockholm from 1860 to 1865, studying music theory with Hermann Berens. Lindegren's path in the world of music reflects both his broad talent, as well as the varied opportunities that were available for those wanting to make a livelihood through a career in music. As early as 1861 he was employed as a chorister (bass) in the Royal Opera choir and in 1874 he became the group's rehearsal leader. He maintained these duties for the rest of his life. In 1876 he began as a teaching substitute in counterpoint at the Conservatory of Music, however he never received a permanent job there. He became a music teacher at St James' School in 1881 and cantor for the Great Church in 1884. Yet, it is not any of these many aspects of his working life that he is remembered for – it was his private teaching in counterpoint and composition where he made his mark.

Johan Lindegren was also involved in choral singing. He was a member of the 1895 committee for the prospective church handbook's music section. He also published his own hymnbook in 1905 and a smaller study 'on the Protestant hymns' in 1907.

Lindegren's creative output was not large, which is understandable given his many jobs and duties. He composed in a classical spirit, not in tune with the national romantic quest for a national colouring, often inspired by folk music. Lindegren was a lettered man; he knew the history of music and mastered counterpoint, both as a practitioner and as a theoretician. His string quartet was a success when it was first performed 1906 and was published two years later by the Swedish Art Music Society. However, he also wrote simpler works in the manner of salon music.

Johan Lindegren was made a member of the Royal Swedish Academy of Music in 1903. He died in Stockholm in 1908.

© *Gunnar Ternhag*
Transl. Jill Ann Johnson

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Abr. Hirsch, Stockholm.

Text on the front page: "Stor sonat / (canon) / Joh. Lindegren / Op. 2 / Stockholm, Abr. Hirsch / På Musikaliska Konstföreningens förlag".

Year of composition: Probably in 1866.